

स राजतो महास्कन्धस्तालो मणिविभूषितः । सौभद्रविशिखैश्चिह्नः पपात भुवि भारत
 ध्वजं सौभद्रविशिखैः पतन्तं भरतर्षभ । दृष्ट्वा भीमोऽनदद्भुतः सौभद्रमभिहर्षयन् ।
 अथ भीमो महास्त्राणि दिव्यानि च बहूनि च । प्रादुश्यके महारौद्रे रणे तस्मिन् महाबलः ।
 ततः शरसहस्रेण सौभद्रं प्रपितामहः । अवाकिरदमेयात्मा तदद्भुतमिवाभवत् । १८२५
 ततो दश महेष्वासाः पाण्डवानां महारथाः । रक्षार्थमभ्यधावन्त सौभद्रं त्वरिता रथैः ।
 विराटः सह पुत्रेण धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः । भीमश्च कैकयश्चैव सात्यकिश्च विशाम्पते ।
 जवेन पततां तेषां भीष्मः शान्तनवो रणे । पाञ्चाक्षं त्रिभिरानर्च्छत् सात्यकिं नवभिः शरैः ।
 पूर्णायतविस्मयेन क्षुरेण निशितेन च । ध्वजमेकेन चिच्छेद भीमसेनस्य पत्रिणा ।
 जाम्बूनदमयः केतुः केसरी नरसत्तम । पपात भीमसेनस्य भीमेण मथितो रथात् । १८४०
 ततो भीमस्त्रिभिर्विद्धा भीष्मं शान्तनवं रणे । कृपमेकेन विव्याध कृतवर्माणमष्टभिः ।
 प्रगृहीताग्रहस्तेन वैराटिरपि दन्तिना । अभ्यद्रवत राजानं मद्राधिपतिमुत्तरः ।
 तस्य वारणराजस्य रथे चापततो जवात् । शल्यो निवारयामास वेगमप्रतिमं रणे ।
 तस्य क्रुद्धः स नागेन्द्रो वृहतः साधुवाहिनः । पदा युगमधिष्ठाय जघान चतुरो हयान् ।
 स हताश्वे रथे तिष्ठन् मद्राधिपतिरायसौ । उत्तरान्तकरीं शक्तिं चिक्षेप भुजगोपमां । १८४५
 तथा भिन्नतनुत्राणः प्रविश्य विपुलं तमः । स पपात गजस्कन्धात् प्रमुक्ताशुकतोमरः ।
 समादाय च शल्योऽसिमवस्रुत्य रथोत्तमात् । वारणेन्द्रस्य विक्रम्य चिच्छेदाय महाकरं ।
 भिन्नवर्मा शरव्रातैश्चिह्नहस्तः स वारणः । भीममार्त्तस्वरं कृत्वा पपात च ममार च ।
 एतदीदृशकं कृत्वा मद्रराजो जनाधिप । आरुरोह रथं तूर्णं भास्वरं कृतवर्माणः ।
 उत्तरन्तु हतं दृष्ट्वा वैराटिर्भातरं तदा । श्वेतः सप्त महावीरान् दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः । १८५०
 धनूंषि तेषां चिच्छेद वाणैः सन्नतपर्वभिः । निहतान्येव तानि स्रु समदृश्यन्त भारत ।
 ततस्ते तु निमेषार्द्धात् प्रतिपद्य धनूंषि च । सप्त चैव पृषत्कांश्च श्वेताश्वे पर्यपातयन् ।
 ततः पुनरमेयात्मा भलैः सप्तभिराशुगैः । निचकर्त्त महाबाहुस्तेषां चापानि धन्विनां ।
 ते निहतमहाचापाः स्फुरमाणा महारथाः । अथ शक्तीः परावृश्य विनेदुर्भैरवान् रवान् । १८५५
 मुमुचुर्भरतश्रेष्ठ सप्त श्वेतरथं प्रति । ततस्ता ज्वलिताः सर्व्वा महोक्ताऽग्निनिस्त्रिणाः ।
 अप्राप्ताः सप्तभिर्भलैश्चिच्छेद परमास्त्रवित् । ततः समादाय शरं सर्व्वकायविदारणं ।
 प्राहिणेत् भरतश्रेष्ठ वाणं श्वेतरथं प्रति । तस्य देहे निपतितो वाणो वक्त्रातिगो महान् ।
 ततो रुक्मरथो राजन् सायकेन दृढं हतः । निषसाद रथोपस्थे कश्मलञ्चाविशन्महतम् ।
 तं विसृज्य विमनसं त्वरमाणस्तु सारथिः । अपोवाहल्लभ्यसंज्ञं सर्व्वलोकस्य पश्यतः ।
 श्वेतोऽथान्यान् समादाय वाजिनो हेमभूषितान् । तेषां स च महाबाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् । १८६०
 हयांश्च शेषान्निर्भद्य सारथिश्च परन्तप । शरैश्चैनान् समाकीर्त्य प्रायाच्छ्वरथं प्रति ।